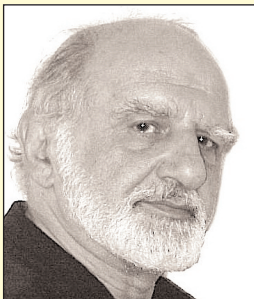

Μαξιμου εντάνθα

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Που βρισκόμαστε;

Ένα από τα πράγματα στα οποία έχει δίκιο αυτή η κυβέρνηση και στα οποία ήταν εντελώς φουτουριστική η θέση της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, είναι το θέμα της βιωσιμότητας ή μη του συνολικού χρέους της χώρας. Γιατι πραγματι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Οποίος επιμένει για το αντίθετο, είτε ζει σε άλλον πλανήτη, είτε είναι άκρως επικίνδυνος ως διαχειριστής του μέλλοντος της χώρας.

Με αφορμή ερώτηση βουλευτή της Ν.Δ., ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΧ),

έστειλε στη βουλή μια επικαιροποιημένη κατάσταση με τα ποσά που... έχουμε να πληρώνουμε και εμείς και τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας. Στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το χρέος μας δεν είναι βιώσιμο. Και ότι πραγματι χρειάζεται κάποια γενναία πολιτική απόφαση, από την πλευρά των «θεσμών» στους οποίους χρωστάμε τα συντριπτικώς περισσότερα χρήματα. Διότι αυτό συνέβη από την ώρα που μπήκαμε στα μνημόνια και έγινε παράλληλα το περιφημο κούρεμα των ομολόγων που κατείχαν ιδιώτες. Το χρέος μας μειώθηκε ως «ιδιωτικό» και έγινε «δημόσιο».

Από τα στοιχεία του ΟΔΔΧ προκύπτει ότι στα 31 Μαρτίου το συνολικό ελληνικό χρέος ανήλθε στα 312,7 δισεκατομμύρια, δηλαδή είναι ίσο με το 174,7% του συνολικού ΑΕΠ της χώρας, ενώ για να αρχίσει να αντιμετωπίζεται ως πιθανώς βιώσιμο, σύμφωνα με όλους τους οικονομολόγους και τους διεθνείς φορείς, πρέπει να πέσει τουλάχιστον κάτω από το 120% του ΑΕΠ. Από αυτά σχεδόν κάτι περισσότερο από διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια είναι στα χέρια «θεσμών»: Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSM) 130,9 δις. Δάνεια από χώρες της Ευρωζώνης 52,9 δις. ΕΚΤ 19,8 δις. Κεντρικές Τράπεζες χωρών της Ε.Ε. 7,3 δις. Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων 7,09 δις. ΔΝΤ 21,2 δις.

Και μην αμφιβάλλετε ότι πρόκειται να φορτωθούμε και νέο δάνειο, ίσως γύρω στα 40 δισεκατομμύρια, γιατί διαφορετικά δεν τα βγάζουμε πέρα.

Έχουμε λοιπόν απόλυτη ανάγκη από την κατανόηση των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, αλλά και των Ευρωπαίων πολιτών που τις ψηφίζουν, ώστε να μειωθεί το χρέος μας με πολιτικές αποφάσεις. Τα υπόλοιπα είναι λόγια του αέρος, κατάλληλα να αφήνονται στο πολιτικό μας στερέωμα ως σαπουνόφουσκες των Λεουτσάκων, Μιχελογιαννάκηδων, Καμμένων και λοιπών ψεκασμένων, Τράγκηδων και του χοιροστασίου του Ταύρου.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.gr

Ρεσιτάλ Χρήστου Παπανίκου. Σήμερα όλη η σελίδα είναι ειconoγραφικώς παραδομένη στο πενάκι αυτού του εκπληκτικού «περιφερειακού», αλλά κάθε άλλο παρά περιθωριακού γελοιογράφου που ζει και εργάζεται στο Αγρίνιο. Ειδικώς το κάτω δεξιά σκίτσο του Γιάννη Βαρούφάκη, με την

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

φορές έχουν μια συμπεριφορά που είναι απίστευτη. Δεν πιστεύω πάντως πως είναι λογική το να λέμε ότι εμείς θα αυτοκτονήσουμε. Ας χρησιμοποιήσουν και ανθρώπους τεχνοκράτες για να τα φέρουν πέρα σε αυτή τη διαπραγμάτευση και ας πουν στον ελληνικό λαό - εγώ θα το έλεγα - «κοι-

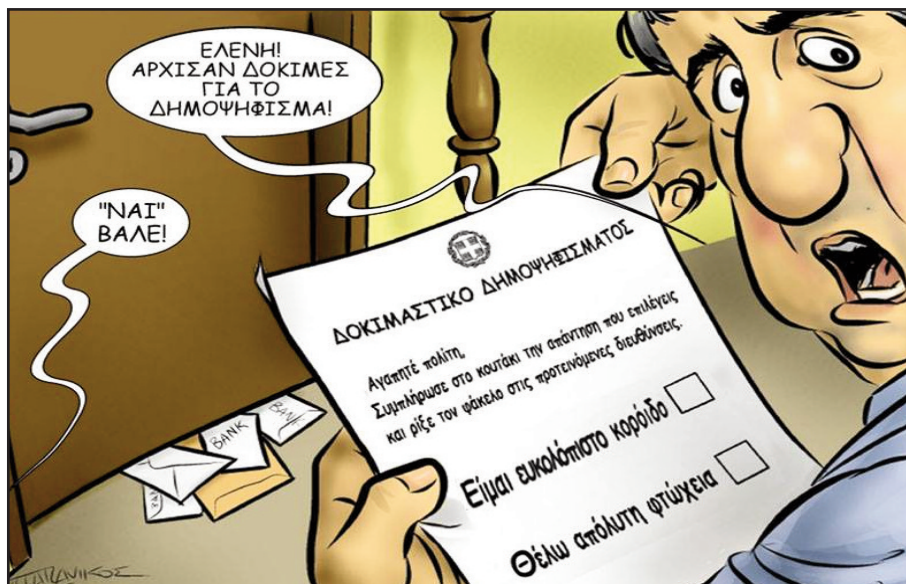
του Χρήστου Παπανίκου

ένδειξη «χαμηλή μπαταρία», θα μπορούσε να κοσμήι το πρωτοσέλιδο μεγάλων διεθνών πολιτικών περιοδικών.

Κατά τα λοιπά, για την κατάσταση και τις προοπτικές μας, δεν θέλω να πω τίποτε περισσότερο από αυτά που είπα στην συνέντευξη του στο Αθηναϊκό Πρακτορείο (ΑΠΕ) ο πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών, καθηγητής Δημήτρης Νανόπουλος.

«Είναι ξεκάθαρο ότι το φταίξιμο ξεκινά μετά την μεταπολίτευση και φθάσαμε εδώ που φθάσαμε. Δεν είναι προφανώς το φταίξιμο αυτής της κυβέρνησης. Το έργο είναι πολύ μακρύ. Από την άλλη όμως, νομίζω ότι πρέπει κατά κάποιο τρόπο να σοβαρευτούμε. Η κυβέρνηση είπε κάποια πράγματα και δεν πιστεύω ότι τα είπε για να ξεγελάσει τον κόσμο. Θα έλεγα όμως, όπως λένε και οι Ιταλοί, «μπάστα», αν είναι να διαλύσουμε αυτή τη χώρα».

Παράλληλα τόνισε ότι είναι υπέρ της παραμονής στην Ευρώπη «παρόλο που -για να μην κάνουμε αιογραφίες- αυτοί οι κύριοι μερικές

του Χρήστου Παπανίκου

τάτε, δεν παίρνει άλλο». Αν το πάνε σε ρήξη, τότε το πράγμα έχει τελειώσει. Είναι αστεία αυτά που ακούμε για λεφτά από την Ινδία, την Κίνα και τη Ρωσία. Έχουμε όλοι κάποια ηλικία, να σταματήσουμε να λέμε τέτοια πράγματα. Παρόλο που δεν είμαι αισιόδοξος, είναι όμως σαφές ότι όλοι πρέπει να βοηθήσουμε».

Όσον αφορά στον χώρο της Παιδείας ο κ. Νανόπουλος εξέφρασε τη δυσαρέσκεία του. «Αυτά που συμβαίνουν στην Παιδεία σήμερα, μας γυρνάνε πίσω, ενώ ο νόμος Διαμαντοπούλου μάς πήγαινε μπροστά. Το να τα εηλώσουμε όλα και να ξαναγυρίσουμε τώρα πίσω στον νόμο του 1982, πραγματικά τσιμπιέμαι. Δεν μου αρέσει αυτό που συμβαίνει στην Παιδεία. Μπορούσαν να γίνουν μερικές αλλαγές, δεν ήταν όλα τέλεια, αλλά αυτό που συμβαίνει τώρα, είναι πάρα πολύ κακό για την Παιδεία».

Και αν χάσουμε τη μάχη της Παιδείας, συμπληρώνω εγώ, χάσαμε τα πάντα.

Ο οπισθογράφος

του Χρήστου Παπανίκου

